

ע"פ 8050/17 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלוני, פלוני

בית המשפט העליון

ע"פ 8050/17

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המערער:

פלוני

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. פלוני
3. פלוני

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
באר שבע מיום 14.09.2017 בתפ"ח 7000/15

בשם המבקש:

עו"ד ערן צלניקר

בשם משיבה 1:

עו"ד נגה בן סידי

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה להפסקת עונש מאסר של המערער, עד לקיום דיון בערעור שהגיש על פסק דינו של בית משפט המחוזי בבאר שבע (תפ"ח 7000/15, סגן הנשיאה נ' זלוצ'ובר, השופטת י' רז-לוי, והשופט ש' פרידלנדר) בגדרו נשמעו ראיות, והורשע המערער במספר עבירות של מעשים מגונים, מתן הרשאה לקטין לנהוג ברכב, והסתייעות ברכב לביצוע עבירת מין. המיקוד בבקשה זו הוא בעונש המאסר בפועל של חמש שנים.

2. הסניגור מודע לכך כי בקשת הפסקת מאסר שונה מבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל. הנטל גובר בצורה משמעותית בבקשה מהסוג הראשון, לעומת בקשה מהסוג השני, אלא שלהשקפת הסניגור עומדות לו טענות טובות המצדיקות תחולת החריג. עיינתי בחומר. צודקת באת כוח המדינה כי טענות שונות מופנות נגד ממצאים עובדתיים שנקבעו כלפי נפגעות העבירה, ובכל מקרה, ומבלי להביע עמדה לגבי סיכויי הערעור, בשלב זה אין בטענות שהועלו כדי לבסס את המסקנה שמקרה זה נמנה בין החריגים המצדיקים הפסקת ריצוי עונש מאסר. אינני מתעלם מכך שהמערער ריצה כשתי שנות מאסר, אך הואיל ותקופת המאסר שנגזרה הינה חמש שנים - אין בכך בכדי לשנות את מאזן השיקולים. סוף דבר, ובהתאם להלכות שנקבעו בפסק דין שוורץ (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 769 (2000)), שהוא פסק הדין המנחה בעניין, עם התוספת של טיב הבקשה בענייננו, כלומר בקשה להפסקת מאסר ולא רק עיכובו - אין מקום לקבלה.

3. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' בחשון התשע"ח (9.11.2017).

שׁוֹפֵט